

meget tryk ved i denne sag. Det er den vigtigste opgave, og hvis det er sådan, at der skal ændres noget, kommer der en folkeafstemning. Regeringen har mig bekendt ikke taget stilling til, hvornår der i givet fald skal være en folkeafstemning, eller hvornår man skal drage konklusionen efter denne debat om, hvorvidt der skal være en folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Jacob Buksti, om han er enig med statsministeren i, at der kommer en folkeafstemning om ØMU'en om et par år, og om hr. Jacob Buksti er enig i den formulering, at det for nærværende er den vigtigste sag at tage stilling til, og at der skal komme en ny folkeafstemning, fordi Socialdemokratiet allerede nu har lagt sig fast på målrettet at forsøge at få ophævet det forbehold, vi har over for ØMU'en – det forbehold, som statsministeren ellers lovede os stod fast før, under og efter regeringskonferencen, det forbehold, om hvilket statsministeren har sagt, at så længe han havde noget at skulle have sagt, blev der ikke pillet ved forbeholdene.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne bede hr. Jacob Buksti helt præcist bekræfte, at den såkaldte nye fase, der træder i kraft den 1. januar, helt præcis er den tredje fase, som vi vedtog ved folkeafstemningen den 18. maj 1993 at Danmark ikke skal deltage i, og at det altså er fejlagtigt, når man nu fra socialdemokratisk side forsøger at fremstille det, som om det, der sker den 1. januar 1999, er noget helt nyt, som vi i virkeligheden aldrig har taget stilling til. Jeg vil godt bede hr. Jacob Buksti trække den juleleg tilbage og bekræfte over for befolkningen, at vi tog stilling i maj 1993.

Jeg vil også godt spørge, når nu hr. Thulesen Dahl er inde på det, om hr. Jacob Buksti er enig i det, som statsministeren sagde i tv-afslutningsdebatten umiddelbart før valget. Da sagde statsministeren om de fire forbehold:

»Dem vil der ikke blive rørt ved, så længe jeg har noget at skulle have sagt i politik.«

Det var statsministerens ord til den danske befolkning i tv-afslutningsdebatten, og nu kan vi selvfølgelig senere i debatten spørge statsministeren, om han stadig mener det, han gav et løfte om til befolkningen. Men nu spørger jeg altså hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Da jeg efterlyste indholdet i beskæftigelsespolitikken, henviste hr. Jacob Buksti til Amsterdamtraktaten. Vi har jo undervejs, især i kampagnen op til folkeafstemningen fået at vide, at den overhovedet ikke havde noget med ØMU'en at gøre, og at den ikke gik til angreb på Danmarks ØMU-forbehold. Det er altså en politik, der ligger uden for ØMU'en, men som Danmark ved at have anerkendt Amsterdamtraktaten åbenbart er en del af alligevel.

Men hvad er det for nogle offensive krav, som Socialdemokratiet vil komme med i beskæftigelsespolitikken? Når der henvises til socialdemokratiske regeringer i Europa, vil jeg godt spørge, om hr. Jacob Buksti føler sig dækket ind af f.eks. den politik, Tony Blair fører i Storbritannien. Der er jo forskel på socialdemokrater – heldigvis da.

Og så lyder hr. Jacob Bukstis svar, som om hr. Jacob Buksti er meget ivrig efter, at vi skal med i ØMU'en. Vil det sige, at hr. Jacob Buksti er uenig med sin statsminister?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må indrømme, jeg synes, det er fuldstændig guddommeligt at høre på, at jeg bliver tillagt synspunkter, jeg ikke har.

Man bliver ved med at spørge om det samme, på trods af at jeg har svaret, fordi man ikke vil høre, hvad det er jeg siger. Jeg skal gerne gentage: Ja, jeg er enig med statsministeren i de udtalelser, som jeg blev spurgt om, til Børsens Nyhedsmagasin. Jeg er enig med statsministeren i, at det er et af de vigtigste problemfelter, vi skal tage stilling til. Jeg er også enig med statsministeren i, at hvis det skal ændres, skal vi have en folkeafstemning. Det håber jeg er gået ind på lystavlen.

Så vil hr. Kristian Thulesen Dahl gerne lægge mig den formulering i munden, at Socialdemokratiet allerede har lagt sig fast på en målrettet holdning, hvor vi siger ja. Hvordan kan det være, at vi ikke må have lov til at tage en diskussion og så konkludere? Hvordan kan det være, at vi straks skal kortslutte diskussionen ved på forhånd at lægge os fast på, hvad vi vil? Det er da en diskussion om formaliteter og ikke om indhold. Der er ikke nogen, der har lagt sig fast på en eller anden målrettet kurs. Vi har sagt, at vi bliver nødt til at have den her diskussion